

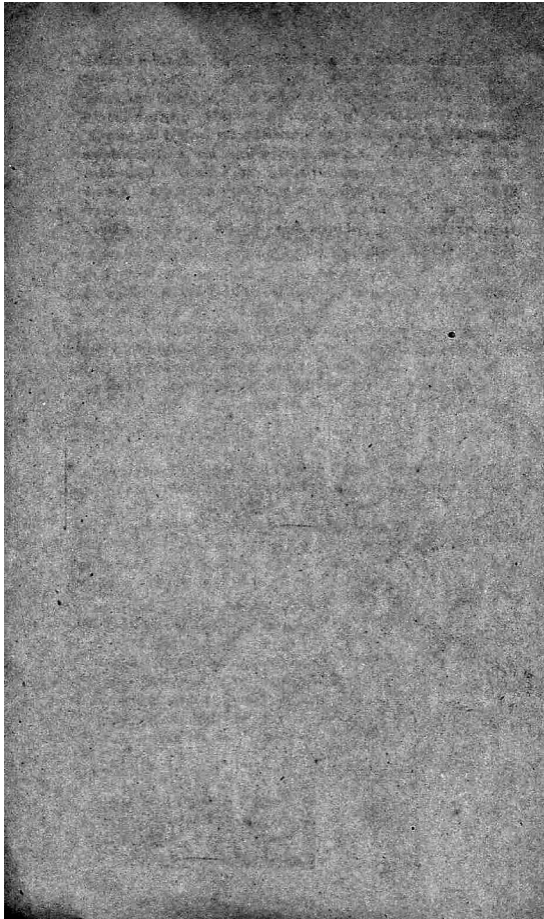
மணிவிழா காணும்

தி. ஜ. ர.

தி. ஜ. ர. மணி விழா

10-10-1969

ஏ.வி. எம். ராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபம்
சென்னை-4

தி. ஜ. ர.

முதுபெரும் எழுத்தாளர் ஒருவருக்கு மணிவிழா. சிறந்த பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவருக்குப் பாராட்டுவிழா. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவருக்குக் கௌரவம். சிறந்த குழந்தை எழுத்தாளர் ஒருவருக்குச் சிறப்பு விழா. சிறந்த சிந்தனையாளர் ஒருவருக்கு வாழ்த்துக் கூட்டம். இவர்கள் எல்லாருமாய்த் தம்முள் கொண்ட நல்ல மனிதர் ஒருவரை— திரு தி.ஜ.ர. அவர்களைப் போற்றும் திருநாள் இந்நாள்.

தி. ஜ. ர ஒரு பெருஞ்செல்வர். ஆம், வாழ்க்கை அனுபவச் செல்வர். கதைச்செல்வர். அழகிய, இனிய, எளிய, ஆழ்ந்த தமிழ் நடைச் செல்வர். தன்னம்பிக்கை நிறைந்த செல்வர். தமது இனிய பழக்கத்தினால் பல நல்ல நண்பர்களை அடையப்பெற்ற நட்புச் செல்வர்.

இருபது இருபத்திரண்டு வயதுக்குள் எத்தனையோ அனுபவங்களைக் காட்டிவிட்டது வாழ்க்கை. பெற்றவளின் மரணம். சும்ப கோணத்திலும் ஸ்ரீரங்கத்திலும் தஞ்சைக் கிராமங்களிலும் தொழில் நடத்திய தந்தையாருடன் பெற்ற அனுபவங்கள். கர்ணம் வேலை பார்க்கப் பழகியது, சர்வே வேலைக்குப் பயின்றது, இதற்குள் திருமணம். மாமனார் ஊரில் சில மாதம் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட வாத்தியார் வேலை பார்த்தது. மளிகைக் கடைச் சிற்றூளாகக்கூட ஒரு வாரம் இருந்தாயிற்று. எத்தனை அனுபவங்கள்!

திங்களுர் ஜகத்க்ஷகன் ரங்கநாதன் தந்தையுடன் ஊர் ஊராய்ச் சுற்றிவந்த இளம்பருவத்தில் நாலாவதுக்கு அதிகமாகப் பள்ளிக்கூடத்தைத் தொடரவில்லை. ஆனால், படிப்பைத் தொடர்ந்தார். தமக்குத் தாமே ஆசிரியராக இருந்து அறிவியல் துறை நூலெல்லாம் படிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். பதினைந்து பதினாறு வயதில் சர்வே பயிற்சியின் போது நேர்கோண முக்கோணம் என்னும் தத்துவத்தால் கவரப்பட்டு ஜாமெட்ரியும் அல்ஜிப்ராவும் பயிலத் தொடங்கினார். கிடைத்தவை ஆங்கிலப் புத்தகங்கள். ஆகவே மொழிப் பயிற்சிக்கு இலக்கியமும் இலக்கணமும் அகராதியும் துணையாகப் படித்தார். பின்னளில் ஆங்கிலத்திலிருந்து கிரடான விஷயங்களை மொழி பெயர்க்கவும், சொந்தமாக ஆங்கிலத்தில் கதை எழுதிப் பார்க்கவும், ஆங்கில தினசரியில் ஒருநாள் தலையங்கம் எழுதவும் டெல்லியில் சாகித்ய சமாரோகில் ஆங்கில உரையாற்றவும் உதவியது இந்தச் சொந்தப் பயிற்சி.

கல்வி என்றால் ஏட்டுப் படிப்பு மட்டுமல்ல. எதையும் செய்து பார்த்தால் அனுபவப் பூர்வமாக அறியமுடியும் என்பார். டிரிக்குமெட்ரி கணிதப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் அதே சுவாசியத்தோடு தீக்குச்சி விளையாட்டுகளையும் செய்து பார்ப்பார். அப்புறம்தான் மஞ்சரியிலோ பாப்பாவிலோ வெளியிட ஒப்புவார்.

இளமையிலே இராமாயணத்தையும் பாரதத்தையும், கீதையையும் தமிழ் வசனத்தில் படிப்பதோடு, பைபிள் வகுப்பில் முதலாவதாக வந்தார் என்பதே இவரது கதை கட்டுரைகளிலே பைபிள் வாசகங்களும் துணுக்குகளும் இருக்கக் காரணம். சாமுவேல் என்னும் கிறிஸ்துவ ஆசிரியர் அன்புடன் அளித்த பைபிள் இவரது ஆங்கிலப் பயிற்சிக்கும் துணைபுரிந்தது.

மூன்று நாளைக்கு ஒரு முறையே தபால் வரும் குக்கிராமத்தில் கிடைக்கும் பத்திரிகைகளைப் படித்தே வெளி உலக அறிவு பெற வேண்டியிருந்தது. 'ஆனந்த போதினி' அப்போது பிரபல பத்திரிகை அதிலுள்ளவற்றைப் போல எழுத ஆசைப்பட்டு, சில எழுதினார் இளைஞர் தி.ஜ.ர. தந்தை மகிழ்ந்து ஊக்கமூட்டினார். "ராஜாவின் பிள்ளையும் எழுதுகிறான். நீயும் எழுதுகிறாயா? எழுது எழுது" என்றார் தந்தை தந்தையாரின் நண்பர் ராஜா. அவர் மகன், தி. ஜ. ர. வுக்குப் பத்து வயது மூத்தவர். பெயர் வ. ரா.

இருபத்து மூன்றுவது வயதில் தஞ்சாவூரில் 'சமரச போதினி' பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்ததும் தொடங்கிய எழுத்து வாழ்க்கை, இன்றும் இவர் வாழ்வே எழுத்தாக மலர்ந்து விளங்குகிறது.

அச்சுவேலைத் தொடர்பு இவருக்கு ஓரளவு பரம்பரைத் தொடர்பு. இவரது தந்தையார், மணமாவதற்கு முன், அதாவது சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசி ஆண்டுகளில், தாமும் நாலைந்து பிரம்மசாரிகளுமாகச் சேர்ந்து ஒருவகை ஆசிரமம் நடத்தினாராம். சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்து வந்த அந்த அறுவரும், தொழிலில் ஈடுபட எண்ணித் தொடங்கிய முயற்சி தஞ்சை குக்கிராம மொன்றில் ஒரு "கிளி பிரஸ்" அமைத்தது. கையால் இயக்கும் பழைய நாடைய இயந்திரம். தி. ஜ. ர. வின் தந்தை கிரந்த அச்சுக்கோக்க, மற்றொருவர் அச்ச இயந்திரத்தை இயக்க, இவ்வாறு விஷ்ணு புராணத்தின் ஒரு பகுதியை வெளியிட்டனாராம் அந்த இளைஞர்கள். கிரந்த அச்ச எழுத்துக் கோக்கும் பயிற்சி பின்னர் ஐக்கரசுகளுக்குக் கும்பகோணத்திலும் ஸ்ரீரங்கத்திலும் பயன்பட்டது.

சமரச போதினி நீண்டநாள் நடக்கவில்லை. கடிதத்திற்கு மேல் கடிதம் எழுதி, காரைக்குடியில் 'ஊழியன்' ஆசிரியராக இருந்த வ. ரா வுடன் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டார் தி.ஜ.ர. இருவரது சிந்தனையிலும் பேச்சிலும் பிறந்த புத்தமுகக் கருத்துக்கள் எத்தனையோ!

அரசாங்க அடக்குமுறைபால் 'ஊழியன்' நிறுத்தப்பட்டிருந்தபோது திரு. வி. க. விடம் வேலைக்கு அமர்ந்தார் தி. ஜ. ர. அப்போதுதான் கல்கி அங்கிருந்து விலகியிருந்தார். "உன் கடிதத்தில் 'க்' 'த்' பிழைகள்

இருக்கவில்லை என்பதால்தான் உன்னை வேலைக்கு அழைத்தேன்” என்றாராம் திரு. வி. க.

அந்த வாழ்க்கை ஒரு வாரம் கூட, டீடிக்கவில்லை. ஊழியன் ராய. சொ. கடிதம் எழுதி, பிறரை எழுத வைத்து, தந்தி அடித்து, தி. ஜ. ர.வைத் தம்மிடம் மீட்டுக்கொண்டது ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சி.

ஊழியன், சுதந்திரச் சங்கு, ஜப்பாரதி, தமிழ்நாடு, ஹனுமான், சக்தி, பாப்பா, ஹிந்துஸ்தான் என்று இருபதாண்டுகள் ஓயாத சுழற்சி. பத்திரிகை எதுவானால் என்ன? வாசகன்—எழுத்தாளன் என்ற நிலைத்த உறவு தொடர்ந்தது. எத்தனையோ வாசகர் எழுத்தாளராவதற்கு ஊக்கமூட்டிய எழுத்து எங்கும் தொடர்ந்தது. நுட்பமான, தரமான, பல புதுமைகளைப் பத்திரிகையிலே புகுத்தினார். அவை வெற்றிகரமாகத் தொடர்ந்து செயல்பட உழைத்தார்.

பத்திரிகை எழுத்தும், வாசகர் ஆர்வமும், எவ்வளவு தூரம் ஊக்கமூட்டியும் என்ன பயன்? பத்திரிகை கீர்வாகங்களில் பல, தரமான ஆசிரியர்களைத் தாங்க முடிவதில்லையே! அதனால்தான் எழுத்துச் செல்வமும் கருத்துச் செல்வமும் அனுபவச் செல்வமும் நட்புச் செல்வமும் திறமைச் செல்வமும் ஒருங்கே பெற்ற தி. ஜ. ர. வினால் அடைமொழியில்லாத வெறும் செல்வத்தைப் பெறமுடியவில்லை!

வந்து குவியும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து தரமானவற்றைத் தொகுத்து ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் வெளியிட்டால், அத்தகைய பத்திரிகைகளிலிருந்தே தரமானவற்றைத் திரட்டி ஒரு ‘டைஜஸ்ட்’ வெளியிட்டால் என்ன என்பது தி. ஜ. ர.வின் நீண்ட நாள் ஆசை. அதற்கான பல சோதனைகளை அவர் சக்தி ஆசிரியராக இருந்தபோது நிகழ்த்திப் பார்த்தார். தமிழ் நாட்டின் ஒரே டைஜஸ்டான ‘மஞ்சரி’ தொடங்கியதும் இவரே ஆசிரியரானார். இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாக இதில் மொளனமாகப் பல சாதனைகளை நிகழ்த்தி வருகிறார்.

எழுத்தாளர் கூட்டுறவு முயற்சியில் ‘நவமணி’ நாளிதழ் தொடங்கியதும் தி. ஜ. ர.வே ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். தொடங்கி வைத்து ஆசிரியராக இருந்த அந்தச் சில மாதங்களில் இவர் எழுதிய தலையங்கங்கள் இலக்கியத் தரத்துடன் அமைந்தவை.

அன்றன்று மலர்ந்து மறையும் ஒரு தினசரியின் தலையங்கங்களில் புத்தக வடிவமாக்கக் கூடியவை என்று சிலவேனும் தேறுமானால் அவற்றுள் தி. ஜ. ர.வின் எழுத்தும் இடம் பெறும்.

எழுத்தாளர் தி. ஜ. ர. அடிப்படையில் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர். பிறரது எழுத்துக்களில் தாம் பார்ப்பது, பிறரை ஊக்குவிப்பது, பிரசுரிக்க வேண்டியவற்றைச் செப்பனிடுவது, வேண்டாதவற்றை நீக்கி அழகாகச் சுருக்குவது ஆகியவற்றைச் சலிப்பின்றிச் செய்து வருகிறார். வாய்த்த போதெல்லாம் பிறருக்குப் பயிற்சியும் அளித்திருக்கிறார்.

பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்தவாறே இவர் எழுத்தாளராகவும் தனிச் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறார். எழுதியவை சுமார் நூறு சிறுகதைகள். 'சந்தனக்காஷி' கதைத் தொகுதி மட்டும் யுத்தகாலத்தில் நான்கு பதிப்பு வெளிவந்தது. தமிழ்ப் புத்தக வரலாற்றில் அன்று இது ஒரு புதுமை. 'நொண்டிக் கிளி,' 'காளிதரிசனம்', 'மஞ்சள் துணி', 'விசை வாத்து' என்பவை பிற கதைத் தொகுதிகள்.

ஆங்கிலேயரும் விபக்கும் ஆங்கிலம் எழுதிய மஞ்சேரி ஈஸ்வரன் தி. ஜ. ர.வின் ஆப்த நண்பர். அவர் தி. ஜ. ர.வின் கதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க, இவர் ஈஸ்வரனின் கதைகளைத் தமிழில் கொடுத்தார். ஒட்டும் இரண்டு உளம் இவர்கள் நட்பு.

'ஆகா ஊக' 'இது என்ன உலகம்' 'பொழுது போக்கு' 'எழுத்தும் எழுத்தாளரும்'; எப்படி எழுதினேன்? 'யோசிக்கும் வேளையிலே' என்ற கட்டுரைத் தொகுதிகளில் தி. ஜ. ர. நம்மோடு நேருக்கு நேர் பேசுகிறார். கேலியிலே, நையாண்டியின் இடையிலே மிகப் பெரிய தத்துவ உண்மைகளை விசுகிறார். யாவுமே படிப்பவரைச் சீண்டும் எழுத்துக்கள். சிந்தனையைத் தூண்டும் எழுத்துக்கள்.

அற்புதமான மொழிபெயர்ப்புக்கு முன் மாதிரி வேண்டுமா? தி. ஜ. ர. மொழி பெயர்த்தவற்றைப் பாருங்கள் என்றே எந்தப் புது எழுத்தாளருக்கும் சொல்லலாம். வெற்றுச் சொல்லைக் கடந்த பொருளையும் கருத்தையும் சிந்தனையையும் தரவல்லவர். வெண்டல் வில்கியின் 'ஓரே உலகம்' கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு பரபரப்பூட்டிய நூல்; தி. ஜ. ர. மொழிபெயர்த்தது. ஹரீந்திரநாத சட்டோபாத்த்யாயாவின் 'கூண்டுக்கிளி' (நாடகத் தொகுதி), டால்ஸ்டாயின் 'குழந்தைகள் அறிவு', 'அடலாண்டிக் சாசனம்', 'லெனின் கதைகள்', ராஜாஜியின் 'அபேதவாதம்' லூயி பிஷரின் 'காந்தி வாழ்க்கை'. ஜிம் கார்பெட்டின் 'குமாவும் புலிகள்' என்று பலதுறை நூல்களை இவர் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் தமிழர் சிந்தனைக்கும் வளமூட்ட வழங்கியுள்ளார்.

எழுத்திலே தி. ஜ. ர. ஒரு சொற்சிற்பி. அதற்கும் ஆழத்தில் கவனித்தால் அவர் ஒரு சிந்தனைச் சிற்பி என்பது தெரியும். வெறும் பொழுது போக்குப் பற்றி எழுதினாலும் அந்த இனிய நடையின் அழகிலே, நகைச் சுவைப் போக்கின் தெளிவிலே, ஆழ்ந்த சிந்தனைக் கருத்துக்கள் புலப்படும். நம்பிக்கையளித்து உரமூட்டும் சிந்தனைகள்.

சகோதர எழுத்தாளர்களுக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் தி. ஜ. ர. விடம் என்றுமே ஒரு மரியாதை. இதைவிடச் சிறப்பு, எல்லாப் பதிப்பாளரும் இவரிடம் வைத்துள்ள மதிப்பு. குழந்தை இலக்கிய மாநாட்டிலும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க மாநாட்டிலும் இவருக்குக் கேடயம் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர்.

தமிழ் எழுத்து வளர்ச்சி பற்றியும் எழுத்தாளர் கிடை பற்றியும் பல்லாண்டுகளாக ஆராய்ந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து கிறைந்த

கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ள ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர் தி. ஜ. ர. இந்தத் துறையில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் பல. எழுதியதோடு, எண்ணற்ற இளம் எழுத்தாளர்களிடம் தனிப்படப் பேசிப் பேசி அவர்கள் திறமைக்கும் சிந்தனைக்கும் புதிய பாதையில் அடியெடுத்துக் கொடுத்த பெரியவர். தவிர எத்தனையோ ஏகலைவர்கள் இவருக்கு.

இன்றைய சூழ்நிலையில் எதிர் காலத்தில் நம்பிக்கை இழக்காத ஓர் எழுத்தாளர் தி. ஜ. ர. ஓயாது மாறிவரும் சமூகத்தை ஊன்றிக் கவனித்து வரும் இவர் எழுத்தாளர்களிடம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார். சமூக அமைப்பையும் அதன் போக்கையும் எழுத்தாளரின் சிந்தனை நெறிப்படுத்த முடியும் என்கிறார். பெர்னாட்ஷாவுக்கு இருந்த செல்வாக்கைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

சங்கம் அமைத்துச் செயல்படுவது இல்லை இது. (தொழில் ரீதியப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் உதவுவது மட்டுமே எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வேலை என்பது தி. ஜ. ர கருத்து.) அங்கங்கே, அவரவர், தம் தம் சூழ்நிலையில் தனித் தனியே செய்ய வேண்டிய, முயற்சி ஒன்றுண்டு. புத்தர் அவதாரத்திற்கு முன் — ஏசுபிரான் அவதாரத்திற்கு முன் — தீர்க்கதரிசனத்தில் அறிந்த பெரியோர்கள் அங்கங்கே மக்களைத் தயார் செய்தார்களாமே, ஒரு அவதார புருஷனை எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்களாமே, அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையைத் தற்போது உருவாக்கவேண்டும் என்கிறார் இந்தச் சிந்தனையாளர். வரப்போகிறது சுழற்காற்று. அதற்குத் தயாராக இருப்போம். அந்தச் சுழற்சியிலிருந்து ஒரு தலைவன் தோன்றுவான் என்று நம்புகிறார் தி. ஜ. ர.

— தம்பி சீனிவாசன்

தி. ஜ. ர. இயற்றிய நூல்கள்

சிறுகதை

சந்தனக்காவடி
காளி தரிசனம்
நொண்டிக் கிளி (பரிசு பெற்ற நூல்)
விசை வாத்து
மஞ்சள் துணி

கட்டுரை

எப்படி எழுதினேன் ?
எழுத்தும் எழுத்தாளரும்
யோசிக்கும் வேளையில்
பொழுது போக்கு
மொழிப் பயிற்சி
வீடும் வண்டியும்
இது என்ன உலகம் ?
ஆகா ஊகூ

மொழி பெயர்ப்பு

கூண்டுக்கிளி (நாடகம்) - ஹரிந்திரநாத சட்டோபாத்தயாய
ஒரே உலகம் - வெண்டல் வில்கீ
குழந்தைகள் அறிவு - டால்ஸ்டாய்
குமாவும் புலிகள் - ஜிம்கார்பெட்
காந்தி வாழ்க்கை - லூயி ஃபிஷர்
அபேதவாதம் - ராஜாஜி
அட்லான்டிக் சாசனம்
லெனின் கதைகள்

குழந்தை இலக்கியம்

வண்ணாத்திப் பூச்சி (பரிசு பெற்ற நூல்)
சமர்த்து மைனா
பாப்பாவுக்கு பாரதி (பரிசு பெற்ற நூல்)
பாப்பாவுக்கு காந்தி
பாப்பாவுக்கு காந்தி கதைகள்
ரோஜாப் பெண்

வாழ்க்கை வரலாறு

புகழ்ச்செல்வர்

தி. ஜ. ர. எழுத்தில் ஒரு திரட்டு

பிரபஞ்ச அற்புதம்

என்றவது பீச்சுக்குப் போனால் எனக்கு அந்தப் பழைய ஞாபகம் வருகிறது. அப்போதுந்தான் என்னிடம் கார் இல்லை. ஆனால் நான் திருவல்லிக்கேணியில் இருந்தேன். நாள் தவறிலும் தவறும்; மாலையிலே பீச்சுக்குப் போக நான் தவறுவதில்லை. அதை ஒரு நித்திய விதியாக அறுஷ்டத்தேன். அதுவும் என் அரிய நண்பர் மஞ்சேரி ஈசுவரனின் நட்பு முதல் முதலாக எனக்குக் கிடைத்தபோது, இந்த நித்திய விதி இரட்டித்து விட்டது. நான் மாலை வேளைகளில் பீச்சுக்குப் போவ தென்றிருந்த வழக்கம் மாறி, நாங்கள் காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் அங்கே போவது என்ற வழக்கம் ஏற்பட்டது.

இது இருபது வருஷத்துக்கு முந்திய சங்கதி. இப்போது கடற்கரை எட்டிப் போய்விட்டது. இந்த நாட்கள் உண்மையோ பொய்யோ என்று இன்று சில சமயம் எனக்கு ஒரு நினைப்புத் தோன்றுகிறது. ரிக்வேத ரிஷிகள் நதிகளில் உல்லாசப் படகிலே ஆடிப் பாடிக் களித்த நாட்கள் எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவு உண்மைதான் இந்த நாட்களும் அவை கனவு என்றால் இவையும் கனவுதான். ஆனால் அத்தனையும் இன்ப நினைவு - இன்பக் கனவு. இன்றும் எண்ணினால் நான் கடற்கரைக்குப் போகமுடியும். என்றாலும் பழைய நாட்களை மட்டும் நான் திரும்ப அடைய முடியாது; ஒருகாலும் முடியாது. இதுதான் பிரபஞ்ச அற்புதம். இப்படி இருந்தும் மனிதன் என்ன வெல்லாம் நினைக்கிறான்; என்னவெல்லாம் செய்துவிடுகிறான்!

*

*

*

குழாய் ரிபேர்

தமிழ் ஸயின்ஸ் புத்தகங்களைப் புரட்டினேன். அதிலிருந்து இரண்டு விஷயங்கள் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கின; ஒன்று பம்பு என்பது என்ன என்று தெரிந்தது; இரண்டு வால்வு என்பது என்ன என்று புரிந்தது. பம்பு என்பது; தமிழிலே ஜலசூத்திரம்; வால்வு என்பது தமிழிலே ஒரு வழிக்கதவு. தொல்காப்பியர் காலத்தில் பம்பையும் வால்வையும் இந்த இரண்டு பெயர்களாலுமே குறிப்பிட்டு உபயோகித்திருப்பார்கள் என்ற நம்புகிறேன். ஆனால், அந்த 'மங்கீல்பான'ருக்குத் தமிழிலே என்ன பெயர்? 'குரங்குக்கவை' என்னலாமோ? இது தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்திராது ஒருவேளை. எது எப்படியானாலும், சரி; இனி

நான் இந்த மூன்று தமிழ்ப் பெயர்களையுமே உபயோகிக்கப் போகிறேன்.

இப்போது ஜலகுத்திரமும் ஒருவழிக்கதவும் புரிந்துவிட்டன. ஆனால் எங்கள் வீட்டு ஜலகுத்திரத்தில் உள்ள ஒருவழிக் கதவுக்கும் பாட புத்தகங்களில் காணும் ஒருவழிக் கதவுக்கும் எவ்விதச் சம்பந்தமுமே இல்லை. சனியன் பிடித்த இந்த உலகத்து விஷயங்களே இப்படித் தான். கதையிலே வருகிறது அற்புதக் காதல்; வீட்டிலே நடக்கிறது ஓயாத புருஷன் மனைவிச் சண்டை. கணிதத்திலே வான அண்டங்களின் தூர மெல்லாம் கணக்காகிவிடுகிறது; அடுத்த வீட்டுக்கொல்லையிலே உள்ள தேங்காயை மட்டும் தொடமுடிவதில்லை. மேடையிலே கிதை காட்டும் பாதை தெளிவாகத் தெரிகிறது; உள்ளத்திலே தொலையாத இருள் கவிந்துவிடுகிறது. 'எட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது', ஐயா, உதவாது. இந்தப் பழமொழி உண்மைதான்.

* * *

'சத்தியம் பேசு' என்ற உபதேசத்தில் தவறு இல்லை. ஆனால் நீருக்கு நடுவிலே நெருப்பை மூட்ட முடியாது. அசத்திய அஸ்தி வாரத்தைக் கொண்ட சமூகத்திலே, சத்தியம் எழாது; போலிச் சத்தியமே கிளம்பும்.

'தர்மமாய் நட' என்பது நியாயந்தான். ஆனால், பள்ளம் கண்ட இடத்திலே தண்ணீர் பாய்வது இயற்கை. அதர்மச் சூழ்நிலை படைத்த சமூகத்திலே தர்மம் முகைவிடாது; அடி வாடிக் கருகிவிடும்.

வீட்டிலே கவலை இல்லாதவனுக்குத்தான் 'தேச'த்தின் மீது கவலை செலுத்த முடியும்.

வீரத்தின் பரிசு சுதந்திரம். ஆனால், வீரத்துக்கு ஊட்டங் கொடுப்பவை போக பாக்கியங்கள். உண்மையான சுதந்திரம் அவை களின் நிலைக்களனாக இருக்கவேண்டும்.

கிளிப்பிள்களைத் தத்துவங்களை மட்டும் நம் மக்களுக்கு நாம் சொல்லிக் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. அந்தத் தத்துவங்களை வாழ்க்கையிலே காட்டக் கூடிய நிலைமைகளைச் சமூகத்திலே நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

சத்தியத்தைப் பேசுநுன்னு காந்தி சொன்னாரு
சாகசத்தைச் செய்துநுன்னு காந்தி சொன்னாரு
பத்தியமாய் வாழ்ந்திடுன்னு காந்தி சொன்னாரு
பாவத்தையே விலக்கிடுன்னு காந்தி சொன்னாரு

என்றெல்லாம் அநாகரிகமாய்ப் போலிப் பாடல் பாடி நம் குழந்தைகளை ஏமாற்றக் கூடாது. சமூக இயல்பை அவர்களுக்கு நன்றாய் விளக்கிக் கூறவேண்டும். வாழ்க்கையிலே என்ன என்ன சங்கடங்கள் ஏற்படும், எத்தகைய புல்லுருவிகள் தோன்றும், சமூகத்திலே எவர் எவர் வெறும்

உதவாக்கரைப் பகட்டுப் போலிகள், இவர்களும் இந்த கலைமைகளும் எதிர்ப்பும்போது நாம் எப்படியெல்லாம் சமாளிக்கவேண்டும் என்பதை பெல்லாம் அவர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும். இதற்கேற்ற தகுதியும், திறமையும், விவேகமும், அவர்களுக்கு ஏற்படுவதற்காக அரசியல், சமூகம், பொருள், விஞ்ஞானம், வேதாந்தம், இலக்கியம் முதலிய பல கலைகளிலும் அவர்களுக்கு உன்னதமான தேர்ச்சி உண்டாகும்படி எங்கெங்கும் ஞானக் கலைகளைப் பரப்ப வேண்டும். வெறும் கிளிப் பிள்ளைச் சூத்திரங்கள் பயன்படமாட்டா.

* * *

தனி வாழ்க்கையில் மிக்க உத்தமர்களாக - சத்தியசந்தர்களாக - இருப்பவர்கள் கூட, பொது வாழ்வு சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் தவறாக நடந்துகொள்கிறார்கள். இதற்கு மூலகாரணம் சுயநல உணர்ச்சியும் குழப்பங்களுமே நம்மிடம் வளர்ந்திருப்பதுதான். சமூக வாழ்வு உணர்ச்சியும் குணங்களும் நம்மிடம் வளரவில்லை. உலகம் முழுவதன் மீதும் நமக்குச் சந்தேகம். இது அடிமைத்தனத்திலும் தாழ்மை மனப்பிராந்தியிலும் பிறந்த இயல்பு. இது தொலைந்தாலொழிய, சமூக வளர்ச்சி ஏற்படாது.

ஜனநாயகம் சிறந்தோங்கும் நாடுகளில் ஒரு மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் பொய்யான இரக்கலாம்; சூதான இரக்கலாம்; குடியான இரக்கலாம். ஆனால், அவனுக்கூடச் சமூகத்துக்குச் சம்பந்தமுள்ள விஷயங்களில் மிக்க ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளுவான். வியாபார நாணயம், உத்தியோக நாணயம், கலை இலக்கிய நாணயம் - இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் நாணயத்தைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிப்பான். இது ஜனநாயக நாட்டு மக்களின் அல்லது அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய லட்சணம். நாம் சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம். ஜனநாயகம் அடையவில்லை; அதை இனித்தான் நம் சொந்த முயற்சியால், அப்பியாசத்தால், சமூக ஒழுக்க வளர்ச்சியால் சம்பாதித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* * *

வழக்கத்துக்கு மேலே அறிவு, திறமை முதலிய லகான் களெல்லாம் சக்தியற்றுப் போகும். வழக்கம் இரண்டாவது இயற்கையாகிவிடுகிறது என்று சொல்லுவார்கள். உண்மையைச் சொன்னால், இயற்கையின் தோல்விபே வழக்கம் என்றுகூடச் சில சமயம் தோன்றுகிறது.

* * *

எனக்கு ஒரு நண்பர் இருக்கிறார். அவர் 'மாலி' படத்தின் பரம பக்தர். அந்தோ ரவிவரமா கலையின் பரம சத்துரு. அவருக்கு ஒரு பெண். அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், எனக்கு மாலியின் ஞாபகம் வந்துவிடும். என் என்று கேட்டால், அந்தப்

பெண்ணை என்ன என்று சொல்லுவேன் போங்கள். அப்படியே தத்ரூபமாய் 'மாலி' எழுதிய சித்திரமாயிருக்கிறது அது. அநேக சமயம் நண்பரிடம், "என் ஆருயிர் நண்பரே, அட்டா. உங்கள் திருக்குமாரி மாலி எழுதிய சித்திரமாயிருக்கிறாளே; என்ன பாக்கியம் உங்கள் பாக்கியம்!" என்று சொல்லிவிட வேண்டும் போல் எனக்குத் தோன்றும். ஆனால் எப்படிச் சொல்வது? ஒரு கையில் கேடயமும், மறு கையில் குண்டாந் தடியும் வைத்துக்கொண்டு அல்லவா சொல்ல வேண்டும்? நண்பர் என்னதான் ரவிவர்மா படத்தைத் தூஷித்தாலும், அவருடைய திருக்குமாரியை ரவிவர்மாவின் உயிர் பெற்ற ஒவியமே என்று நான் கூறினேனானால் அவர் துளிக்கூடக் கோபப்பட மாட்டார். ஆனந்தமும் கொள்வார். இதை நான் நிச்சயமாய் அறிவேன்.

* * *

நான் இப்படிப் பல சமயம் குடையை மறந்துவிடுவதால், "இதோ பாருங்கள்; இனிமேல் நீங்கள் மழை பெய்தால்தான் குடையை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். இல்லாவிட்டால், வெறுங்கையோடுதான் போகவேண்டும்" என்று தாக்கீது போட்டாள் மனைவி.

"அது எப்படி முடியும்? வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்போது மழை இல்லை. வெளியில் எங்கேயாவது நிற்கும்போது மழை வந்தால் என்ன செய்வது எனக்கோ பெரிய ஞாபக மறதி. மழை என்ற வுடன் யார் குடையையாவது ஏதோ ஞாபகமாகத் தூக்கி வந்து விட்டேனானால் வீண் விபரீதம் அல்லவா?" என்றேன்.

"அப்படியே தூக்கி வாருங்கள்; பரவாயில்லை. மறுநாள் கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிடலாம். நமது குடை ஒவ்வொன்றாய்த் தொலைவதைவிட இது மேல்" என்றாள் அவள்.

"அது கிடக்கிறது. வீட்டை விட்டுப் புறப்படும் போது மழை. குடையை எடுத்துக்கொண்டு போகிறேன். வரும்போது மழை இல்லை. குடையை மறந்துவிடுவேனே. அதற்கென்ன செய்வது?" என்று மேற்கொண்டு ஒரு கேள்வி கேட்டேன்.

"மண்ணுங்கட்டியைச் செய்வது" என்று அவள் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் பதில் தந்தாள்.

* * *

படைப்பிலே உள்ள களிப்பை நாம் அனைவருமே ஒவ்வொரு விதத்தில் பல சமயம் அநுபவித்திருப்போம். தான் பெற்ற குழந்தையிடம் தாய் அடையும் ஆனந்தம் அளவில் அடங்குமா? படைப்பு சூனியத்திலிருந்து சிருஷ்டிக்கும் சிருஷ்டி மட்டுமல்ல. மையும் பேனாவும் கொண்டு காகிதத்திலே கண்கொள்ளா அழகைப் படைக்கிறாளே, அந்தச் சித்திரக்காரனின் சித்திரம் ஒரு படைப்பல்லவா? சொற்களைக்

கொண்டு, ஒரு கதாசிரியன் ஜீவ பாத்திரங்களை நம் மனக்கண் முன்பு நடமாட விடுகிறானே, அந்த உருவெடுத்த கற்பனை ஒரு படைப் பல்லவா?

*

*

நான் ஒரு வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்கப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டதும், “தி. ஜ. ர. வுக்கு அரசியல் தெரியுமா?” என்று ஓர் அன்பர் கேட்டாராம். அவர் கேட்டதில் ஒரு தவறும் இல்லை. “அரசியல்” என்பதற்கு அவருடைய அர்த்தம் வேறே. என்னுடைய அர்த்தம் வேறே. என்னுடைய அரசியல், இந்தியாவின் ஆரோக்கியமான பொது அரசியல் லட்சியமும், அதை ஒட்டிய கொள்கைகளும் நோக்கங்களும் திட்டங்களுமாகும். அவர் கருதும் அரசியல், அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ளே புகுந்து ஊடாடுவதாகும். அமோகமாய்ப் பொழியும் மழையும் தண்ணீர்தான்; அது தெருவெல்லாம் விழுந்தோடிய பின்பு தேங்கும் கொசு உற்பத்திக் குட்டைகளும் தண்ணீர்தான். வர்ஷ தாரையில் ஸ்நானம் செய்வதே எனக்கு ஆனந்தம். எனக்கு அதுபோன்ற அரசியல் போதும்; அதனால் கிடைக்கும் பலனே, நான் பார பட்சமற்ற ஒரு பத்திரிகைக்காரன் என்ற முறையில், எனக்குப் போதும்.

*

*

*

காந்தி பிறந்ததும் வளர்ந்ததும் வாழ்ந்ததும் மறைந்ததும் ஒரு பெரிய தத்துவம்; அழியாத தத்துவம். ஒருவன் வாழ மற்றொருவன் சாகவேண்டும் என்பது போல ராஜதந்திரிகள் நடக்கிறார்கள். எல்லாரும் வாழ உலகில் இடமுண்டு என்று ஸ்தாபிக்க முயன்றார் காந்தி. வேற்றுமை கொண்டவர் ஒருவரை ஒருவர் விழுங்கவேண்டும் என்பதுபோலப் பேசுகிறார்கள் அரசியல் வாதிகள்; வேற்றுமைக்கு நடுவே ஒற்றுமை காண்பதே வாழும் வழி என்றார் காந்தி. ஏற்ற அரசியல் பொருளாதார முறைகளுக்குள் மனிதன் புகுந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்கள் புரட்சிக்காரர்கள்; முறை எதுவானாலும், தான் பண்பட்டு நிற்பதே மனித லட்சியம் என்றார் காந்தி. கடமையை மறந்து உரிமை பற்றிப் பேசுகிறார்கள் சிந்தனைச் செல்வர்கள்; ஒவ்வோர் உரிமையும் ஒவ்வொரு கடமையிலிருந்தே பிறக்கிறது என்றார் காந்தி. காந்தி, சுதந்தர நவ இந்தியாவின் பிதா; உலகத்துக்கு உய்யும் வழி காட்டிய மகா குரு, மனித லட்சியத்தின் சிகரம்; கண் கண்ட தெய்வம்; அவருக்கு வணக்கம்; பலகோடி வணக்கம்!

*

*

*

தமிழ் ஜீவ பாஷை. அது வளர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. நடுநடுவே தேக்கம் ஏற்படலாம். தேக்கம் தமிழனுடைய வாழ்வின்

பிரதிபலிப்பேயாகும். வாழ்க்கைக்கு ஏற்றபடி, மொழி தானே வளரும். வாழ்க்கைத் தேங்கிக் கிடந்தால், மொழி வளரவே வளராது. தமிழனுக்கு அரசியல் விழிப்பு ஏற்பட்டது. எத்தனையோ அரசியல் புத்தகங்களும் கட்டுரைகளும் தமிழிலே வெளிவரவில்லையா? தேவையற்றால், தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருளின் தன்மையும் மாறும். இது ஒரு பொது விதி.

*

*

*

பாஷை என்பது வாழ்க்கையின் சாதனம். அது ஓர் அபூர்வமான சாதனம்; அற்புதமான சாதனம்; மனித நாகரிகம் அனைத்துக்கும் ஆணிவேர் பாஷைதான். ஒருவனுடைய மனதில் எழும் கருத்துக்களை இன்னொருவனுக்குத் தெரிவிக்க இயலும் சாதனமான பாஷை தோன்றிய தால்தான், பிற பிராணிகளுக்குக் கெல்லாம் கிடைக்காத அதிசய ஆதிக்கம் உலகத்தின் மீது மனிதனுக்குக் கிடைத்தது. சிந்திக்கும் திறன் மட்டும் இருந்தால் போதாது. சிந்தனை பண்பும் பயனும் பெற உதவுவது பாஷைதான். இப்பேர்ப்பட்ட பாஷையை, மனித வாழ்க்கையினின்றும் வேறு பிரிக்க முடியாது. அவ்வளவு தூரம் அவனுடைய வாழ்வோடு வாழ்வாய்ப் பின்னிக் கிடப்பது பாஷை. தமிழனுடைய வாழ்க்கையின் எத்தனைக் கெத்தனை துறைகளில் இயக்கங்கள் பெருகின்றனவோ, அத்தனைக்கத்தனை தமிழ் தானாகவே வளர்ந்து வளம் பெறும் என்பது நிச்சயம்.

*

*

*

முழு உலகமே தன்னை நம்பாவிட்டாலும், தன்னிலே தான் நம்பிக்கை கொள்வதுதான் தன்னம்பிக்கை. ஆனால், அந்தத் தன்னம்பிக்கை புத்திசாலித்தனமானதாக இருக்க வேண்டும். தன் குறைகளைத் தானே கண்டு வேலி போட்டு எல்லை கட்டி வைப்பதுதான் உண்மையான தன்னம்பிக்கை. “என்னிடம் ஏது குறை? ஒன்றுமே யில்லை” என்று தன்னைத் தானே வஞ்சித்துக் கொள்வது தன்னம்பிக்கை யல்ல; தன் மோசடி. “நம்முடைய குறைகளையும் நம்முடைய நிறைகளாகச் சொல்லிக் கொள்வதே தன்னம்பிக்கை” என்று கினைப்பது மூடத்தனம். இதைச் சொன்னால், சிலர் கோபம் கொண்டு விடுகிறார்கள்.

அந்நியன் என்றாலே குறைத்துப் பேசுவதன் மூலமோ நம்மை எப்போதுமே உயர்த்திப் பேசுவதன் மூலமோ நாம் உயர்ந்துவிட மாட்டோம். நம் குறைகளை நாமே உணர்ந்து, அவற்றைக் களைந்துவிட முயலும்போதுதான் நாம் உயர முடியும். அந்நியனின் பெருமைக்குரிய அம்சங்களை அகுவையில்லாமல் பாராட்டிப் புகழும் பெருந்தன்மை நமக்கு உண்டாகும் போதுதான் நாம் உயர்ந்தோமே. தன்னம்பிக்கை இல்லாதவனும், தாழ்மை மனப்பிராந்தி படைத்தவனுமே இதற்கு மாறாக நடப்பான்.

*

*

*

காந்தியின் உன்னத உணர்ச்சிகள் நாடெங்கும் மக்களின் உள்ளங்களிலே 'அநுதாப அதிர்ச்சி' எழுப்பின. அவர் தலைமை வெற்றி பெற்றது. கலையிலே 'அநுதாப உணர்ச்சி' எழுப்புவதுதான் கலைஞனின் வெற்றி. ஸயின்ஸில்கூட, 'ஓர் உண்மையைக்கண்டு பிடித்தவன் வெற்றி பெறுவதில்லை; அதைப் பிறருக்கு விளக்கியவனே வெற்றி பெறுகிறான்' என்று சொல்வார்கள். உங்கள் கொள்கைகள் மிக உயர்ந்தவையாக இருக்கலாம்; ஆனால் அதைப் பரப்பத் தடிக்கம்பை உபயோகிக்காதீர்கள். ஒன்று, அது முறியும்; அல்லது எதிரிக்கு வலி மிஞ்சும். உங்கள் கொள்கைகள் பரவ மாட்டா. நம் சம்பிரதாயத்தையும் ஐதிகத்தையும் ஒட்டி, அநுதாபத்தோடு இன்றைச் சிக்கல்களுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதே புத்திமான்களுக்கு அழகு.